

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LXXIII. S. P. N. Benedicti. M.CXCIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

B E N E D I C T U S

orum mereretur, qui non sine singulari Numinis gratia mirabili sanè vocatio- ne ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ, paulo post ad sacra Magni Monachorū Archiducis Benedicti castra & signa vocatus, ea Divina inspirationis signa in Cænobio primū Rhenoventsi edidit, quasi ab ipso met Magnō Patriarcha institutus, explere ipsa Magisterij non rudimenta, sed complementa conaretur. Et revera incipiens proficientium non solum, sed perfectorum suo exemplo Magister quasi & Doctor exitit, eū tantus Princeps ipsa sua animi demissione omnium intuentium animos percelleret, suaque ad exercitia quævis Religiosa promptitudine consuetudinūque & Ordinis & Monasterij accommodatione neminem non magis accenderet, tanta cum omnibus familiaritate, quasi connatus ipsè frater & sanguine & professione esset. Imo simpliciorū quorumvis Religiosorum sumopere delectatus consuetudine, verè simplex in oculis suis factus, cum tamen excelso esset animo, & insigni præditus prudentia, verè columbinā jungens simplicitatem prudentiæ serpentinæ. Hinc nihil se duxit indignum, simplicissima contentus veste, paupertatē, quam professus erat, in purpura æque cardinalitia, quam dum simplicem ageret Cænobitam sedulo confectatus in lectulo non minus, quam mensa, omnē splendorem fugiens, in ipsis quoque verbis, & moribus humillimorum exempla imitatus. Memorabile sanè illud cum manicas vestis attritas refici fragmentis scapularis curaret tantus Princeps, & sic confusus apparere in conspectu suæ Aulæ majorum, dignum Monacho, et si Principe & quidem eminentissimo, censeret, qui Christi juxta humilitatē sectaretur. Fuit mira præditus animi lenitate, solertissimus Religiosæ disciplinæ observator, & cum Abbas electus esset, promotor; lectionis sacræ studiosissimus, vir verè Contemplativus, contemplationis studio addictissimus, nullius tantopere sagagens negotij quam quomodo Spiritus cui S. Pater BENE- DICTUS servivit, in creditis sibi Monasterijs, sed & in toto Ordine excitaretur; suo exemplo omnibus prælucens, ut nihil revera in ipso Abbatialis & verè Paterni muneris posset desiderari. Talis omnino qui omnium Monasteriorū

Antistitibus animū addere & calcare posset, ad omnes excusationes disciplinæ acuratus promovendæ & huc usq; minus promotæ jugulandas, cum ipse tantus Princeps se ipso aggrederetur & exerceret, quæcunque ab alijs exigebat; ut planè nulla valeret excusatio, cum talis ac tantus in se susciperet, quæ minoris notæ triarij sibi observatu difficilia quererentur & sapius reculare non erubescerent.

ANNUS CHRISTI. M. DC. LXXIII.
S. P. N. Benedicti. M. CXCIII.

I Terum Redivivi vigoris, fervoris, & splendoris filiū Redivivus in suis filijs & filiabus Magnus Pater & Patriarcha BENE- DICTUS, Virginum sponso in coelis adjungit, decimo sexto Novembris ex mortalitate hac ad felicissimam immortalitatē translata Venerabilem Aureliam Franchi Monialē Ordinis sui in Monasterio Brixienti Sanctorum Cosmæ & Damiani, admirabili sanctioris vitæ opinione celebratissimam, quam & mirabilis Deus in Sanctis suis haud mediocribus singularis sui affectus argumentis & signis, obscurissimæ huic ætati nostræ commendare visus est ad æternā omnipotentia suæ gloriæ celebrandā, quam etiā in diversis, Hispaniarū, Galliarum, Italiæ, & Germaniæ Ordinis Congregationibus singulari Regularis observantiæ promotione promovere non desinet, paulo post totum Ordine restitutus primævo flori, & fervori videatur. Certè, revocatus ad amulsum sanctissimæ Regulæ Fulientium rigor facilitatem, Regulæ ex integro observandæ prudentium omnium, & secundum Spiritum sapientium, corda haud leviter movet, ut nemo non, qui gratia DEI in ipsis adeo potenter operantis magnalia intuetur, intrinsecus moveatur, & spem concipiat maximā Ordinis paulopost ad primævum vigorem, virorem, florem & fructus revocandi. Cujus tantæ suæ & mirificæ operationis promissionē haud obscurā ipsimet BENE- DICTO Patri primarijsque Antiquorū Ordinum Fundatoribus Divina Bonitas, teste Venerabili Anna de Bois Abbatisa Brigitina, fecit, ut nemini dubium esse deberet, etiā juratos sanctæ Reformationis hostes, aut mirabiliter ad meliorem sensum vertendos, aut rigi-

Ven. Aure-
lia Franchi,

Promissio
Divina

rigidam DEI manum certo certius expecturos.

*Vivorum
verecundia
garcitur.* Sed relictis, qui superstites etiamnum humanis subiecti sunt casibus, sine Operi recentissimis exemplis, mundi calamitatibus exemptorum, faciamus.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LXXVII.

S. P. N. Benedicti. M. C. XCVII.

*Ven. Andreas
Zamblicus.* **R**EDIVIVI in filiis suis Beatissimi Patris BENEDICTI gloriam & plausus ad præmia laborum hoc anno die decima quarta, Januarij vocatus, haud minimum auget Reverendissimus Dominus Andreas Zamblicus Abbas Andreovienfis, qui in frigidissima cateroquin regione Minoris Poloniae Divinae charitatis ignibus succensissimus, multos calore suo fovit mirifice atque animavit. Is miris Virtutum splendoribus emicuit, ita ut intuentes omnes magnam verteret in admirationem. Fuit vir planè Angelicus, carnis propriae hostis juratus, assiduus in DEI laudibus, sancta intentione & contemplatione caelo semper affixus, disciplinae Regularis promotor strenuus, ob elucētē ex eo evidentissimis signis gratiam egregiā sanctitatis opinione celebrer, summaque in veneratione habitus. Hæc ex relatione oculatorum, & spectatæ fidei testium corā Episcopo facta, & Casimiro Vincentio.

*Testes vita
oculati.*

*S. Rosalia
Rediviva.*

*Monialis
Benedicti-
na.*

Redivivus hoc ipso etiā anno Benedictus in Rediviva, & ingenti prorsus miraculorū multitudine & magnitudine comprobata sanctissima illa Regij generis Virgine, Diva Rosalia. Hæc Panhormitanæ Urbis, imo Siciliae universæ immortalis gloria, Monasterij quondā de la Speranza Monialis Benedictina admirandis & innumeris prodigijs usque hodie à Numine commendatissima, hoc ipso anno, non Italiam solum universam, sed totum Christianum Orbem immortalis merito demeruit, cum propugnaculum illud inexpugnabile Italiae Melitensem Insulam, pestilenti lue graviter, imò desperatè periclitantem, demississimis precibus, & gemitibus caelo devocata prodigiosissimè eripuit, totā Europā merito tantæ Virgini plausum dante, cum jam Draco ille Orientalis spe quasi indubitata, bolū tantopere sibi conducibilem devorasset, contremiscente ad exitium & periculum adeo vicinum

Italiae, & de tanto tantæ Protēctricis beneficio plurimum sibi gratulante. Fuit Rosalia pridem innumeris ejusmodi prodigijs, & pestilentis maximè luis profligatione celebrata, & Vienna etiam nostra ætate Austriacarum Urbium Metropoli plurimum comendata, cuius tamen fortè minus memores acceptæ gratiæ cives, neglecti cultus hodie satis seriò admoneri videntur, cujus utinam neglectus hodie, etsi fero poeniteat, tantamque denuo sibi Tutelarem concilient, ne Solis sui Augustissimi Leopoldi Casaris splendoribus & calore omnis abundantia prægnantissimo diutius destituantur. Habet Rosalia sui nominis & Benedictini Ordinis amplissimā plurium Canobiorum in Sicilia Congregationem, quæ ad differentiam singularis sui Ordinis familiae, cruce candidâ scapulari nigro asluta insignitur, & ob tantæ Tutelaris reverentiam peculiari in honore habetur & digna est, ut habeatur. Vitâ ejusdē, Monachatum & prodigia, non uno conscripsit Volumine R. P. D. Tornamira noster. & asserit etiam Monachatum Benedictinum Urbanus VIII. in Bulla anni 1634. monialibus ejusdem Benedictini Ordinis sub nomine S. Rosaliae expedita, quarum præcipuū Monasterium, S. Rosaliae dictum, Panhormi visitur, & magnā fidelium devotione frequentatur.

*Vienna
Contagio.*

*Vita & Mo-
nachatus.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LXXVIII.

S. P. N. Benedicti. M. C. XCVIII.

EXtinguitur magnum revera Germaniæ & Ordinis nostri Sydus Cardinalitij Ordinis decus Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Bernardus Gustavus Serenissimus Marchio Badensis Leopoldi Augustissimi Casaris, vetustissimo & novissimo sanguinis jure consanguineus lectissimus, Redivivi in seipso Patris sui BENEDICTI filius, Abbas Fuldenfis, & Campidonensis meritisissimus, ipso hoc anno Festo Proto-Martyris Stephani ad coronam & præmia, uti nulli dubitamus, vocatus, haud impar tolerantia Martyribus, cum solemni professione Romanæ Fidei factâ, prioris sectæ asseclis, suisque & fratribus & cognatis factus odiosissimus, scommata, injurias, exprobrationes, haud aliter atque imbrem lapidum patientissimè non solum, sed plenissimo cordis

*Moritur
Cardinalis
Badensis.*